1136

PODSTAWOWE WIADOMOŚCI
O WYCHOWIE, KARMIENIU i TRESURZE PSÓW MYŚLIWSKICH
W DOMU i W POLU

CZĘŚĆ I

KSIĘGOZBIÓR MYŚLIWSKI Józefa Wł. Kobylańskiego
1376

WYCHÓW i KARMIENIE PSÓW

(—) A. BRUDNICKI

WARSZAWA
1937

POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI
BIBLIOTEKA
Nr 1376

Do cennego Księgozbioru
p. Majora J.W. Kobylańskiego
przenosza Autor.
10 V 1937 r.

PODSTAWOWE WIADOMOŚCI O WYCHOWIE, KARMIENIU I TRESURZE PSÓW MYŚLIWSKICH W DOMU I W POLU

CZĘŚĆ I.

Wychów i karmienie psów

/-/ A. BRUDNICKI

Warszawa 1937 r.

Polski Związek Łowiecki
BIBLIOTEKA
Nr. 1376

POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI
BIBLIOTEKA
Nr 1376

SKOROWIDZ:

Przedmowa prof Dr.F.Marchlewskiego

1. Wychów.
2. Spacery.
3. Nauka porządku.
4. Czystość psa.
5. Karmienie.
6. Wzrost i rozwój mięśni.
7. Kontrola stanu zdrowotnego psa i wskazania zapobiegawcze.

Załącznik:

Warunki i przepisy dla wystawców.

Dział ogłoszeń:

Czasopisma sportowo hodowlane
Informacje handlowe

" Podstawowe wiadomości o karmieniu,wychowie i tresurze psów myśliwskich w domu i w polu ".

- podręcznik wydany przez A. Brudnickiego - Warszawa 1 9 3 7 r.

P R Z E D M O W A.

Krótki zarys tresury i wychowu psów, tego najpowszechniejszego w obecnych stosunkach łowieckich typu psa myśliwskiego, pióra znanego hodowcy psów myśliwskich p.A. Brudnickiego, wypełni niewątpliwie lukę oddawna odczuwaną w młodym naszym piśmiennictwie kinologicznym.

Chęć ułożenia własnego psa do polowania, ba nawet ambicja uczestniczenia osobistego w próbach czy konkursach polowych, jaką żywi niejeden zapewne właściciel rokującego duże nadzieje szczeniaka, w wielu przypadkach nie mogła się ziścić z przyczyny braku odpowiednich wiadomości i właściwego podejścia do czworonożnego pupila. Ale i w warunkach bardziej powiedzmy normalnych, przy zwykłej kolei, gdy sześcio-siedmiomiesięczny szczeniak z rąk właściciela przechodzi pod opiekę doświadczonego tresera, znajomość treści " wskazówek " uchroni właściciela, od wielu tak dziś częstych pomyłek i błędów,które niepotrzebnie przysparzają treserowi pracy, a nie raz na całe życie niekorzystnie odbijają się na pewnych walorach młodego stworzenia.

Być może, że wielu z nas będzie miało do szeregu punktów tresury i treningu podejście zgoła inne,lepsze a może i gorsze.

Można by może nadmienić, że autor nie uwzględnia nowszych zdobyczy psychologii zwierzęcej i pomija metody i podejścia do psa Mosta, względnie Mosta i Muellera jeśli chodzi o psa myśliwskiego.

Tu i tam może nawet trochę antropomorfizuje,zawsze jednak ostrożnie i w sposób nie szkodzący ostatecznemu efektowi szkolenia.

Przypuszczać, zresztą trzeba, że w przyszłych niewątpliwie szerszych i bardziej szczegółowych wydaniach niniejszego podręcznika zostanie uwzględniona i metoda Mosta w sposób nietylko szczegółowy i wyczerpujący, ale i w oświetleniu krytycznym, przy wyświetleniu punktów słabszych i wątpliwych, dziś nieraz bez zastrzeżeń podawanych treserom, z żarliwością cechującą propagandę wszystkich idei i poglądów nowych, dotąd niestosowanych.

Dział żywienia i wychowu psa pod względem treści nie zostawia nic chyba do życzenia, tak, że cenne wskazówki mogą istotnie stać się drogowskazem dla niejednego właściciela psa, który poraz pierwszy ma do czynienia z wychowem i tresurą.

Działy tresury, domowej i psów myśliwskich w polu oparte na bogatym doświadczeniu autora, są napisane ze znawstwem przedmiotu i zamiłowaniem.

Prof.Dr.T. Marchlewski

Kraków w kwietniu 1937 r.

Podstawowe wiadomości o wychowie, karmieniu i tresurze psów myśliwskich w domu i w polu

Część I.

Wychów i karmienie psów.

Od szeregu lat, jako myśliwy, uprawiam amatorsko hodowlę psów myśliwskich. Psy wychowywane w mej psiarni " SPLENDOR " i układane pod moim kierunkiem, brały udział w wielu wystawach psów rasowych, oraz na konkursach i próbach polowych, zdobywając wybitne miejsca.

Wobec powyższych wyników, bardzo wielu właścicieli psów zwraca się do mnie z prośbą o rady i informacje ogólno - hodowlane. Dlatego pragnę podać PP. Zainteresowanym w ogólnych zarysach krótko i przystępnie zasadnicze wiadomości o racjonalnym wychowie i tresurze psów, które należy indywidualnie stosować zależnie od rasy. Do psów myśliwskich zaliczone są: pointry, settry, wyżły niemieckie, spaniele, charty, ogary, jamniki, foksteriery i inne.

Racjonalny wychów i żywienie psa wpływa dodatnio na jego zdrowie, dobrą budowę i odporność.

Ułożenie wstępne uczyni go posłusznym i miłym dla otoczenia, a psom użytkowym ułatwi przyszłą tresurę. Obowiązkiem naszym jest dążyć, by nietylko jednostki, ale szerszy ogół właścicieli i hodowców zrozumiał znaczenie hodowli psa służbowego, zwłaszcza dla obrony Państwa i popierał pracę w tym kierunku, która rozwija się coraz pomyślniej dzięki działalności Towarzystwa Miłośników psa służbowego w Polsce.

1. Wychów.

Dobór rodziców /selekcja/, następnie wychów i karmienie są to podstawowe czynniki do otrzymania dobrze zbudowanego, odznaczającego się walorami sportowymi psa użytkowego, myśliwskiego lub służbowego.

Pomieszczenie psa. Szczenię chowane w mieszkaniu, czy też na dworze po zabraniu od matki /w 6-8 tyg. życia/

powinno mieć swoje posłanie w miejscu spokojnym, nie narażonym na przeciągi, chłód, wilgoć, upał. - najlepiej na wzniesieniu izolującym od ziemi.

Nawet w domu chowany malec powinien mieć budkę z osłoniętym wejściem, by mógł w nocy zwłaszcza ogrzać się dostatecznie własnym ciepłem.

Dobre są budy rozbierane w celu dezynfekcji z opadającą automatycznie zasłoną, nie krępującą psa.

Budę na dworze na okres zimowy trzeba zaopatrzyć w podwójne ściany z ubitą wewnątrz słomą, mchem lub igliwiem i przystawić przedsionek, zabezpieczający od zawiei i zimna, można też pojedyncze ściany obić papą i matą słomianą. Na posłanie używamy słomę,którą trzeba codziennie wzruszyć i dodać na wierzch świeżej.

Raz na tydzień słomę zmieniać, dezynfekując jednocześnie budę. Zamiast słomy nadaje się na posłanie wełna drzewna lub wiórki. Nieodpowiednie zaś jest siano,jako zbyt aromatyczne, co wpływa ujemnie na wrażliwy węch psa. Ściółka może być umieszczona w płóciennym siemniczku, który należy zmieniać w miarę potrzeby.

2. Spacery.

Przy właściwym wychowie piesek powinien mieć kilka godzin dziennie swobody na świeżym powietrzu,by mógł wyharcować się do woli. Ruch ten nieodzowny jest do ogólnego rozwoju, dobrego trawienia i apetytu.Pies wychowywany w mieście pozbawiony jest większej swobody. Od 2-ch - 3-ch miesięcy życia przyzwyczajajmy go do chodzenia na smyczy w obróżce lub na szeleczkach. Wymagany jest również kaganiec.Psy z początku opierają się tym nieprzyjemnym dla nich inowacjom, dość szybko jednak się przyzwyczajają. Gdy malec zacznie spokojnie chodzić trzeba go pochwalić. Jeśli dwoje lub więcej szczeniąt przebywa razem, nie należy zostawiać im obróżek na szyjach, bo wzajemnie pogryzą je sobie i szybko zniszczą. Jeżeli mamy przejść przez jezdnię należy zatrzymać się na brzegu trotuaru i poczekać chwilę, a psa skłonić, by przysiadł. Tym sposobem podkreślamy, że swobodnie sam przez jezdnię przechodzić nie powinien, nawet, gdy po drugiej stro-

nie zauważy znajomego, którego radby jak najprędzej przywitać. Kiedy pies to zrozumie i nauczy się chodzić na smyczy po lewej stronie prowadzącego, zaczynamy prowadzić go bez smyczy w miejscach mniej ruchliwych. Jeśli zbyt się oddali, przywołujemy go dwoma krótkimi gwizdkami. Trzeba mieć dla niego jakiś przysmak, aby chętnie na gwizd wracał, względnie pochwalić go za posłuszeństwo. Jeżeli samowolnie przebiegnie na drugą stronę ulicy wzywamy go, bierzemy na smycz i strofujemy słowem "nie wolno". Prowadząc go na smyczy pozbawiamy w ten sposób wolności, za karę można skrócić spacer w tym dniu i mniej do psa rozmawiać. W domu rozkazać iść na swoje miejsce. Po kilku lekcjach piesek to zapamięta. Wychowawca nigdy pierwszy przechodzić przez jezdnię nie powinien, zostawiając psa za sobą. Gdy faworyt zmoknie na spacerze, trzeba po przyjściu do domu wytrzeć go do sucha, chroniąc przed zaziębieniem. Piesek nie powinien naprzykszać się przy stole o podawanie mu przysmaków. Przyzwyczajenie psa do tego jest dużym błędem, tak jak zbytnie rozpieszczenie. Nie można pozwolić, by wspinał się przednimi łapami na ludzi: co nie dla wszystkich ludzi może być przyjemne, a w dni słotne naraża na brudzenie ubrania.

3. Nauka porządku.

Szczenię przebywające w jakimś pomieszczeniu względnie mieszkaniu, uczymy jak najwcześniej przestrzegania porządku w oddawaniu swych potrzeb fizjologicznych. Piesek łatwo przyzwyczaja się wypróżniać w jednym miejscu. Nie zawsze jednak sam odpowiednio je wybierze, sprawiając tym kłopot, o który czasem rozbija się trzymanie psa. Musimy to przewidzieć i przeznaczyć na ten cel /póki się szczenię nie nauczy/ - kącik z postawioną płaską blachą, łatwą do wymywania z piaskiem lub trocinami. W pokoju, gdzie pies przebywa lepiej nie rozścielać dywanów, które trudno prać, gdy je pies zabrudzi, a pobudzany nasiąkniętą wonią, będzie z nich korzystał uważając, że tak trzeba. Aby uniknąć zanieczyszczenia mieszkania, należy często wypuszczać wychowanka, jeżeli są na to odpowiednie warunki /np. do ogrodu, podwórza ogrodzonego/

lub przechodzić się z nim by nie dopuścić do wypróżniania w domu. W miarę kojarzenia myśli szczenięcia, wytworzy się zdolność organów do wstrzymywania czego jednak nie należy przeciągać ze względów zdrowotnych. Taktownym postępowaniem nauczymy psa porządku. Gdy zauważymy, że piesek szuka sobie miejsca, trzeba niezwłocznie z nim wyjść. Jeżeli zaś zanieczyści mieszkanie, strofujemy go za to i dajemy klapsa, wydaliny zbiera się na blachę ku temu przeznaczoną. Karanie psa po pewnym czasie od dokonanego przekroczenia mija się z celem, gdyż piesek już nie pamięta swej winy i staje się lękliwy nie wiedząc za co niespodzianie może spaść na niego kara. Stopniowo przyzwyczai się do porządku i będzie oznajmiał skomleniem przy drzwiach, by z nim w odpowiedniej chwili wyjść. Psy zostawione nieraz kilka godzin w domu oczekują cierpliwie przyjścia właściciela, o ile naturalnie nie zachodzi przyczyna jakiejś dolegliwości.

Powinno się wyprowadzać psa rano dla oddania potrzeb naturalnych, w ciągu dnia co 3 godz. i późnym wieczorem, By nie być niepokojonym w nocy przez psa, wskazane jest nie przekarmiać go zbytnio i ograniczyć ilość płynów wieczorem. Prowadzić trzeba psa jezdnią, idąc samemu brzegiem trotuaru. Uważać, by samowolnie nie wchodził do bram domów i sklepów, żeby nie naraził nas na nieprzyjemne uwagi, lub nie zabłąkał się.

4. Czystość psa.

Chcąc utrzymać psa czysto i higienicznie należy na jego toaletę przeznaczyć 10-15 minut dziennie. Przede wszystkim nie dopuścić do insektów i kontrolować czystość skóry i sierści gęstym grzebieniem i szczotką. Jeżeli pies jest zaniedbany po przybyciu z otoczenia psów, ze wsi, trzeba doprowadzić go do pożądanego stanu pod względem czystości. Powinno się czesać umiejętnie, nie po grzbiecie, przeciągając skórę na bok, by nie wywołać skaleczeń lub nie powiększyć ich, jeśli są. W celu gruntownego oczyszczenia psa najlepiej przygotować napełnione wodą płaskie naczynie, by zczesane pchły łatwo strząsnąć z grzebienia w wodę. Na kilka godzin przed czesaniem wysypać

skórę psa specjalnym proszkiem dla zwierząt domowych, nie drażniącym błon śluzowych nosa, oczu i nie szkodliwym dla stworzeń. Chcąc zabezpieczyć się przed insektami, psy same tarzają się w nieczystościach. Jest to niemiły nałóg, wywodzący się jeszcze od psa dzikiego. Aby odzwyczaić wychowanka od tego, strofujemy szczenię na gorącym uczynku rózeczką lub bacikiem. Nie należy bić psa smyczą, gdyż wzbudzi się obawę i odrazę do niej. Jeśli chodzi o psa starszego, przeprowadzamy lekcję karną, mianowicie na kolczastej obroży czołganie się do miejsca, gdzie się zabrudził. Jest to dla psa dużą karą. Przed kąpielą na kilka godzin także wysypujemy psa proszkiem przeciw insektom i ich zarodkom. Do kąpieli zaś używamy specjalne mydła dezynfekcyjne. Po kąpieli dobrze wytrzeć i wysuszyć psa. Do codziennych zabiegów należy przecieranie uszu, najlepiej pincetą z nawiniętą watą, zwilżoną w słabej wodzie utlenionej. Oczy, nos i pyszczek przemywamy roztworem kwasu bornego.

Sprzęt niezbędny do wychowu psa.

2 miski kamienne / o kształcie jak poddoniczki/ na jedzenie i na wodę. Do czyszczenia psa grzebień gęsty, szczotka, pinceta, zakończona tępo do uszu, mydło do kąpieli specjalne dezynfekcyjne i takiż proszek przeciw insektom. Poza tym obroża /parforce/ tresurowa, ściągana z dwoma kółkami, smyczka rzemienna i łańcuszkowa do wiązania w domu, kaganiec druciany, przepisowy higieniczny, łatwy do zdezynfekowania i chroniący psa przed zjedzeniem podejrzanych i szkodliwych odpadków.

5 Karmienie.

Niżej podane porcje stosuje się dla psów większych, jak: pointry, wyżły niemieckie, settry, charty, ogary; dla mniejszych, jak: spaniele, foxteriery i inne redukujemy dawki do połowy, a dla mniejszych jeszcze do 1/4 - tej.

2-u miesięczne szczenię, zabrane od suki, którego waga wynosi od 6500-6800 grm. karmimy 5-6 razy dziennie w ustalonych godzinach. Jeżeli razem chowamy więcej szczeniąt, każdemu dajemy oddzielną porcję. Resz-

tek nie zostawiamy, jedynie czystą wodę do picia. Zimą dajemy jedzenie cieplejsze, latem chłodniejsze. Podstawowym pokarmem psa, jako stworzenia mięsożernego, wbrew mniemaniom jest mięso surowe mielone lub parzone. Dla 2 miesięcznych szczeniąt od 10-15 dkg. dziennie.

Kości i miękkich chrząstek do 10 dkg. /cielęciny, wołowiny lub koniny/. Mleka do pół litra dziennie na sztukę. Może być rozcieńczone naparem rumianku.

Dla odmiany zamiast mięsa mieszamy z jarzynami kiszkę kaszaną. Jarzyny dajemy jako surówki przetarte lub gotowane ugniecione: marchew, buraki, szpinak, brukiew, groch, kartofli jak najmniej /unikać pożywienia obfitego w skrobię/.

Jako dodatek do mięsa zamiast jarzyn na zmianę dajemy kasze: owsiankę /herculo/, mannę, gryczaną, jęczemienną, jaglaną, ryż, tapiokę, sago, soję itp. Mięso miesza się z jarzynami, lub kaszą do pół kg. łącznie na dzień. W upalne dni mięso należy zastąpić sucharami owo-mięsnymi. Do jedzenia lub mleka wbijamy 2 jaja z utłuczoną skorupką surowe lub parzone. Do jarzyn wciskamy sok z 1/4 cytryny. Wszystko do smaku posolone i okraszone z cebulą posiekaną surową lub smażoną.

W porze zimowej podwójnie tłusto, gdyż powiększa to wydajność ciepła /kalorii/ organizmu.

Przy braku apetytu można dać psu śledzia wędzonego lub innego z łebkiem i ogonkiem.

W razie zbyt wolnych wypróżnień, usuwamy z pożywienia mleko i herculo, a dajemy ryż na wodzie z mięsem.

Przy obstrukcyjnych wypróżnieniach daje się mleko surowe albo zsiadłe i owsiankę.

Dla zorjentowania przytaczam najtaniej kalkulujące się produkty mięsne do karmienia.

Tłuszcz do okrasy; słonina, smalec z cebulą lub o połowę tańsze skwarki wytapiane z łoju: dostać można w jatkach. Mięso tańsze od wołowego o 50% -

konina, od tego zaś o połowę tańszy gulasz cielęcy, okrawki, chrząstki: poza tym podroby: serce, wątroba, żołądek i flaki, kości łopatkowe, grzbietowe. Łebki cielęce porąbane drobno /dobre do nagotowania/ po usunięciu oczu, zębów i móżdżku przez rzeźnika.
3 miesięczne szczenię waży 8 - 10 kg.

Pożywienie dostaje 4-5 razy dziennie. Ilość potraw zwiększamy. Mięso od 15-25 dkg. Chrząstek i kości do 10 dkg. Mleka około 3/4 litra, 2 jaja. Kaszy i jarzyn do 1/4 kg. dziennie. Od 3-go miesiąca życia począwszy do 6-ciu szczenię zaczyna zmieniać zęby mleczne na stałe, białe, mocne. Przejawia się to gryzieniem różnych przedmiotów w domu, nie trzeba jednak dawać gumowych zabawek, a raczej naturalne kości miękkie, i suchary odżywcze.
4-ro miesięczne szczenię waga - 11 1/2 - 12 kg.

Mięsa zwiększamy do 30 dkg., 2 jaja, kości i chrząstek od 15 - 25 dkg. Mleka litr. Ilość jarzyn i kaszy w miarę potrzeby zwiększyć. Karmić nadal 4-5 razy na dzień.
5-cio miesięczne do 6-ciu - waga od 14 - 16 kg.

Karmimy najmniej 4 razy dziennie. Mięsa 40 dkg., drobno krajanego lub siekanego, 2 jaja, litr mleka. Chrząstek i kości 25 dkg. Zwiększyć ilość jarzyn, kaszy i tłuszczu. Soku pół cytryny do jarzyn.
Po 6-ciu miesiącach - waga od 18 kg. wzwyż.

To samo pożywienie 3 razy dziennie obficie, Ilość jaj zmniejszyć do 1 - go.
Po 10-ciu miesiącach - waga około 20 kg.

Karmimy 3 razy dziennie, treściwie. Mięsa do 1 kg. dziennie, kości i chrząstek 1/2 kg. Kaszy i jarzyn dowoli, dobrze okraszonych. Mleka od 1/2 litra. Po 1 roku życia - waga w przybliżeniu do 20 - 22 kg. Karmimy 2 razy dziennie obficie do syta.
Pies uważany jest za dorosłego po 1 1/2 roku życia.

Waga orjentacyjna od 23 do 28 kg.

6. Wzrost i rozwój mięśni.

Oprócz pokarmów wymienionych, dowolnie dobieranych do roku życia psa, dopomagamy do kształtowania

kośca i budowy mięśni dodając do jedzenia specjalną mączkę odżywczą /preparat tranowy/ w skład której wchodzą kość mielona, glicerofosfat, witakalk, zawierającą witaminy /A.B./ - wzrostu i budowy mięśni.

Zimą dajemy odpowiednio przygotowaną emulsję tranową uodporniającą także przed chorobami infekcyjnymi, a przede wszystkim przeciw chorobie angielskiej.

Szczenię samo, jeśli w pokrmach nie dostaje tych składników gryzie mur, węgiel, zjada popiół. Wskazuje to: że organizm upomina się o potrzebne mu do rozwoju substancje odżywcze. Jeśli nie będzie zasilony niemi, grozi mu w większym lub mniejszym stopniu krzywica, ujawiająca się zgrubieniem stawów nóg, na żebrach zaś paciorkami rachitycznymi. W odstępach między porcjami wskazane jest dawać po kawałku sucharów leczniczych, które psy chętnie chrupią. Suchary te polecić można na wycieczki, polowania i podróże latem i zimą.

Najszybciej pies rośnie od 2-7 miesięcy życia, później tempo wzrostu zmniejsza się, pies natomiast bardziej rozrasta się, mężnieje.

Wzrost psa dorosłego pointra, settra, wyżła niemieckiego waha się od 50 - 55 cm.-niski, od 55 - 60 cm. wzrost normalny średni i od 60 - 65 cm. wysoki.

Mierzymy psa przystawiwszy centymetr pionowo do podłogi, licząc od poziomu łopatek, na których kładziemy równo deseczkę.

7. Kontrola stanu zdrowotnego psa i wskazania zapobiegawcze.

Najbardziej wrażliwe na infekcję jest szczenię po odebraniu od suki tj. po przejściu na inny pokarm do którego nie zalicza się pokarm matki. Nie powinno się narażać małego pieska, lokując go do ośrodka, gdzi są starsze psy, które mogą być roznosicielami infekcy Zdrowy pies powinien być wesoły, sierść mieć gładką, połyskującą, natomiast pies chory wygląda odwrotnie, niekiedy zauważyć u niego można bladość warg i dziąseł. Temperatura psa zdrowego wynosi 38° - 38,5° C. Ciepłotę wewnętrzną mierzymy zwykłym termometrem lekarskim, którego koniec z rtęcią nawazelinowany wsuwa

się w odbytnicę psa, trzymając 5 - 10 minut. Po chłodnym lub ciepłym nosie psa, nie możemy sądzić o jego temperaturze wewnętrznej.

Odrobaczenie przeciw pasorzytom kiszkowym. W odstępach czasu co 2 - 3 miesiące wskazane jest przeprowadzenie kuracji odrobaczeniowej /przeciw glistom/.

Obecność pasorzytów zauważyć można przede wszystkim wtedy, gdy psy źle wyglądają mimo dobrego karmienia, sierść mają matową, brak apetytu, drgawki, odbijanie po posiłkach, czastem wzdęty brzuch lub torsje, a także drgawki w czasie sunu. Pies odczuwa swędzenie odbytnicy i wskutek tego czasem suwa się na żadzie. Zdarza się, że pasorzyty występują wyraźnie w wydalinach. Dokładne stwierdzenie obecności pasorzytów może wykazać analiza. Pies męczony przez glisty, chcąc oczyścić sobie przewód pokarmowy zjada na spacerach wszelkiego rodzaju nieczystości znalezione jak: ekskrymenty ludzkie, zwierzęce, słomę, trawę, nawet sznurki, czym wywołuje torsje. Niestosowanie kuracji odrobaczeniowej tamuje ogromnie rozwój psa.

Przeciw nosówce już w 4-tym miesiącu życia można uodpornić odpowiednimi zastrzykami /krajowymi lub zagranicz./, które w wielu wypadkach jeśli nie całkowicie zapobiegają, to jednak w znacznym stopniu przyczyniają się, iż pies przechodzi w lżejszej formie tę poważną chorobę i łatwiej ją zwalczy.

Przemijające trudności związane z wychowem nie zdołają osłabić naszego sentymentu i przyjemności posiadania swego psa, który odwdzięcza się nam prawdziwym przywiązaniem i użytecznością.

Koniec części pierwszej

" Wychów i karmienie psów "

/-/ A. Brudnicki

Przedruk wzbroniony.

Załącznik do cz. I - szej.

" Warunki i przepisy dla wystawców ".

1. Zgłoszenia na pokaz lub wystawę psów rasowych należy nadsyłać w ciągu dwóch tygodni przed terminem do biura wystawy, względnie pokazu.

   Zgłaszający winien nadesłać dwa egzemplarze deklaracji, identycznie wypełnione, z których jedną zatrzymuje Komitet Wystawy, a drugą w razie warunkowego przyjęcia zgłoszenia przesyła wystawcy.

2. Jednocześnie z deklaracjami należy przesłać opłatę za miejsce na wystawę czy pokaz na rachunek P.K.O. lub do biura wystawy, oraz 1 złoty za katalog Wyst., który otrzyma na pokazie.

3. Eksponaty zgłoszone i przyjęte warunkowo powinny być dostarczone w dniu oznaczonym w celu oględzin lekarskich i komisji kwalifikacyjnej. Po oględzinach psy przyjęte otrzymują miejsca w boksach. Psy miejscowe mogą być zabrane do domu i przyprowadzone w dniu wystawy.

   O ile pies nie zostanie przyjęty na wystawę lub pokaz właściciel otrzymuje zwrot opłaty wniesionej przy deklaracji.

4. Eksponaty nie zgłoszone w terminie mogą być przyjęte tylko wtedy, gdy będzie wolne miejsce, lecz w katalogu nie będą już umieszczone.

5. Pies zgłoszony winien być zupełnie zdrówy czysty i wolny od pasorzytów, zaopatrzony w obrożę.

   Suki grzejące się i ciężarne wyraźnie przyjmowane nie będą.

6. Psy gryzące muszą mieć kaganiec i obrożę.

   Za ukąszenie odpowiada właściciel eksponatu. Psy tchórzliwe i dzikie winny być jako takie zadeklarowane. Na wystawie będą umieszone w boksach za siatką. O wymienionych szczegółach należy odnotować w uwadze

na deklaracji.

7. Psy powyżej 18 miesięcy zapisane będą do klasy I "otwartej"; okazy młodsze, poczynając od 8 miesięcy /skończonych/ i do 18 mies. włącznie - do klasy drugiej "młodzieży". Na życzenie jednak wystawcy psy młode mogą być zapisane do obu tych klas.

Psy uprzednio nagradzane mogą być zapisane /prócz klas wymienionych/ do klasy III "zwycięzców polowych" lub kl. IV "zwycięzców wystawowych".

Psy " urodzone w kraju mogą być zgłoszone do kl. V. wreszcie posiadacze par i grup jednego typu zapisują do klasy VI i VII /mogą być różnych hodowli/. Psy zaś z jednym przydomkiem tj. pochodzących z jednej hodowli, tej samej rasy, wpisuje się do kl. VIII -"par" następnie do klasy IX "grup": zgłaszamy co najmniej trzy eksponaty, tej samej rasy, jednej hodowli, poszczególnie biorąc różnych nawet właścicieli.

8. Opłaty orjentacyjne wynoszą: za wystawienie psa 10 zł / w I lub II klasie/. Za udział w klasach następnych dopłaca się po 5 zł. od psa. Członkowie Klubów i Zw. Hodowców Psów Ras. dopłacają w innych klasach tylko 2 zł. 50 gr.

Za prawo zabierania do domu psa na noc pobiera się kaucję zwrotną około / 25 zł. /.

Za żywienie dzienniel zł. od psa.

9. Psy zamiejscowe karmi Komitet Wystawy lub Pokazu inne zaś stosownie do zadeklarowania właściciela.

10. Przyprowadzenie zgłoszonych psów musi być punktualnie tj. do oznaczonej godziny pod groźbą utraty kaucji.

11. Miejsce i czas spacerów muszą być przestrzegane. W obrębie ruchu publiczności psy nie mogą korzystać ze spacerów.

12. Posiadanie przez psa rodowodu nie jest obowiązujące przy zgłaszaniu na wystawę lub pokaz.

13. Informacji wystawcom udzielają Członkowie Komitetu Wystawy zaopatrzeni w specjalne odznaki. Zabranie samowolne psa z wystawy, pozbawia wystawcę wszelkich

ewent. nagród, oraz możność brania udziału w następnych pokazach.

14. Wystawcy obowiązani są przestrzegać przepisy Komitetu Wystawy lub Pokazu i stosować się do wskazówek Członków Komitetu. Podpisanie deklaracji jest zobowiązaniem wystawcy do podporządkowania się nin. przepisom. Wystawca ma prawo do otrzymania jednego biletu wejścia na wystawę bezpłatnie.

15. Przy zgłoszeniu większej ilości psów przysługują ulgi w opłacie.

Ocena eksponatów przez sądziów nie podlega zmianie. Decyzja sędziów opublikowana na pokazie jest ostateczna i nieodwoalna. Wystawca nie może z tytułu oceny eksponatu, z której jest niezadowolony wnosić żadnych sprzeciwów i protestów. Dowód przyznania nagrody otrzymują wystawcy następnego dnia po ekspertyzie.

UWAGA: W razie potrzeby Komitet Wystawy lub Pokazu ma prawo zarządzić natychmiastowe usunięcie eksponatu, z tytułu tej decyzji nie może mieć pretensji do Komitetu. Nie wolno przyprowadzać na teren pokazu psów nie zgłoszonych, nie zakwalifikowanych przez lekarza weter.

Sprzedaż eksponatów musi być rejestrowana w biurze wystawy, które pobiera od sprzedawcy i kupującego po 5% od ceny sprzedażnej.

Przed zamknięciem wystawy lub Pokazu eksponatów zabierać nie wolno. Usunięcie eksponatów musi nastąpić niezwłocznie po skończeniu wystawy.

Wystawy lub Pokazy obejmują nast.działy:

1. Psy myśliwskie: pointry, settry, wyżły niemieckie, ogary, charty, jamniki, spaniele, foksteriery i inne.

2. Psy do stróżowania i obrony: owczarki, airedale, teriery, dobermany, bernardy, wodołazy, dogi i inne.

Psy pokojowe: pekińskie, japońskie, pinczerki, pokojowe terriery itd.

Przez cały czas trwania wystawy lub pokazu będą wystawione: przybory do hodowli i tresury psów. Pokarmy i środki lecznicze.

Literatura, fotografie, tablice itp.

" Sposób oceny i nagradzanie psów ras. na pokazach i wystawach. "

1. Oceny psów i suk w każdej klasie dokonywa się oddzielnie na podstawie wzorców dla każdej rasy.

   W wypadkach zgłoszenia do danej klasy mniej niż trzy okazy, ocena psów i suk dokonywa się jednocześnie.

2. Ocena i nagradzanie psów w każdej klasie dokonywa się drogą porównawczą oraz systemem indywidualnym.

3. Na podstawie oceny każdy pies otrzymuje kwalifikację według następującego stopniowania: 1/ doskonały, 2/ b. dobry, 3/ dobry, 4/ dostateczny, 5/ niedostateczny.

4. Dodatkowe nagrody w postaci medali trzech stopni mogą być wydawane w kolejności uzyskanych ocen w każdej klasie, oddzielnie dla psów i suk: "medal złoty", za najlepszego psa wśród "doskonałych" " medal srebny " otrzymuje drugi z kolejności pies posiadający co najmniej stopień " b. dobry ".

5. Cenne i specjalne nagrody w każdej klasie lub grupie są wydawane według przeznaczenia i niezależnie od wyników indywidualnej kwalifikacji.

6. Pies, który zajmie pierwsze miejsce w klasie otwartej z kwalifikacją "doskonały ", przy konkurencji składającej się co najmniej z trzech psów, o ile zasługuje na specjalne wyróżnienie, może otrzymać według uznania sędziego Certyfikat Wystawowy na Championat / C. W. C. /.

7. Pies, który uzyska na wystawach w kraju 3 razy Certyfikat Wystawowy na Championat przy ocenie przez trzech różnych sędziów - otrzymuje automatycznie tytuł "Championa Wystawowego ".

8. Psy myśliwskich ras mogą wówczas uzyskać tytuł Championa Wystawowego, gdy odpowiadają warunkom wyżej wymienionym i posiadają nad to nagrodę na próbach lub konkursach polowych.

Specjalna komisja eliminuje najlepsze psy w każdej rasie nadające się do wysłania na Wszechświatowe Wystawy Kinologiczne za granicą.

C z a s o p i s m a

S p o r t o w o - h o d o w l a n e

i

dział informacyjno - handlowy.

M y ś l i w i i H o d o w c y !

czytajcie i prenumerujcie

" Ł O W I E C P O L S K I "

Organ Polskiego Związku Łowieckiego

" Łowiec Polski " zamieszcza artykuły dotyczące łowiectwa, kynologii, beletrystykę łowiecką, wiadomości bieżące, odzwierciadla życie łowieckie w poszczególnych częściach Polski, wskazówki prawne, fachowe itd.

" Łowiec Polski " jest ilustrowany coraz piękniejszymi zdjęciami robionymi przez myśliwych jego czytelników.

adres: Warszawa, Nowy Świat Nr. 35

Konto czekowe P.K.O. Nr.8082

Miesięcznik ilustrowany
poświęcony życiu i kulturze psa

" M Ó J P I E S "

prowadzi działy: pies pokojowy,
pies myśliwski, pies służbowy,
w wojsku, w policji, w straży
granicznej, w służbie kolejowej
itd.
adres Redakcji i Administracji:
Warszawa 12, Olesińska 5 -
Konto P.K.O. Nr. 9898.

-.-.-.-.-.-

Kwartalnik Polskiego Związku
Hodowców Psów Rasowych
" Pies Rasowy i jego Hodowla w Polsce "
Warszawa, ul. Kopernika Nr. 30.
Konto P.K.O. Nr. 6054.

-.-.-.-.-.-.-.-

Miesięcznik " Przyjaciel Psa " - pismo ilustrowane
Administracja: Warszawa, ul. Królewska 13.
konto P.K.O. Nr. 14980.

Mydła lecznicze i dezynfekcyjne
U.P. Nr. 25794 M.P.H.

marki

" S P L E N D O R "

dla psów i kotów

są doskonałym środkiem pomocniczym w leczeniu niektórych chorób skórnych, stosowane do kąpieli, utrzymują skórę i sierść zwierząt w należytej czystości.

Mydła " Splendor " Nr. 1.

- łagodne, odpowiednie dla piesków pokojowych i kotów.

Mydła " Splendor " Nr. 2.

- neutralne, stosowane przy podrażnieniach skóry dla psów wszystkich ras.

Mydła " Splendor " Nr. 3.

- mocniejsze, niszczące pasorzyty skóry.

Ceny mydeł " Splendor " wszystkich numerów
mniejsze 1 zł. - większe 2 zł.

Skład Apteczny: A. BRUDNICKIEGO
W a r s z a w a
Krucza 34. tel: 851 - 14

Środki weterynaryjno - hodowlane

dla psów różnych ras.

zastosowane do wieku i kompleksji.
Mączki odżywcze, suchary " Biscuits ",
" Caces"" - mięsne z glicerofosfatem,
tranem, mączką kostną, jarskie i jałowe.
Emulsję tranową.

Dla wszystkich zwierząt domowych preparaty radykalne przeciw insektom i pasorzytom.

Przybory do pielęgnacji i upiększania / maquillage / poszczególnych ras psów, według standardtów / wzorców /.

Grzebienie, szczotki zwykłe i specjalne do odkurzaczy elektrycznych.

Maszynki do strzyżenia, aparaty do trimowania tj. skubania sierści psów ostrowłosych i długowłosych.

poleca Skład Apteczny:

A. BRUDNICKIEGO. W a r s z a w a

Krucza 34 - tel: 851 - 14

Przemoczenie nóg bywa przyczyną ciężkich chorób. Polując na wodzie, rosie i śniegu myśliwy powinien posiadać obuwie skórzane nieprzemakalne.

Przetłuszczone smarowidło do butów:

" J E D Y L "

spreparowane według przepisu Jerzego Dylewskiego, czyni skórę miekką, elastyczną oraz całkowicie nieprzemakalną.

Cena tuby ze szczoteczką.....zł. 1.95

Na prowincję wysyłkę uskutecznia się na koszt odbiorcy.

Prosimy wypróbować ! Próba jest najlepszą reklamą dla solidnego artykułu! - zaopatrzyć się można w składzie aptecznym A.BRUDNICKIEGO Warszawa, Krucza 34.

S r o d k i:

przeciw ukąszeniom owadów i komarów na polowaniach letnich, zwłaszcza na terenach błotnistych, zalesionych itp.

do konserwacji broni - oliwę i smar zabezpieczające lufy od raka.

posiada na składzie: Drogeria A. BRUDNICKIEGO

Warszawa, Krucza 34.

Płyn V I G O R - żywiczno - jodłowy
U.P. Nr. 25793 M.P.H.

oczyszcza, odświeża powietrze w lokalach służy do rozpryskiwania w pomieszczeniach / salach zebrań, mieszkaniach / niezależnie od pory roku.

Ceny płynu:

but. 1 ltr. - zł. 4.-
" 1/2 " - " 2.-
" 1/4 " - " 1.-
" 100,0 próbna " 0.50

Opakowanie większe:

5,10 i 25 litrów.

Przy kupnie od 5 litrów udzielamy 10% rabatu.

Ceny rozpylaczy.

niklowany w formie szprycy 60 cm.	Zł.	30.--
" średni .....40 "	"	20.--
" mniejszy .....25 "	"	15.--
gumowy z dopasowany flaszką	"	5.--
" "Uniwersal"	"	0.75
niklowy składany ustny	"	0.50
blaszany " "	"	0.25

sprzedaż hurtowna i detaliczna.

Skład Apteczny: A. BRUDNICKI.

Warszawa, Krucza 34 - tel: 851 - 14.

Przy znanym Muzeum Przyrodniczym

STEFANA GREULICHA

Warszawa - Nowy Świat 61

tel: 5 - 37 - 84

z dniem 1 stycznia 1 9 3 7 r.
została otwarta pod doświadczonym kierownictwem właściciela;

pracownia wypychania zwierząt, ptaków, gadów, płazów, oprawa rogów, kłów, robienia dywanów, wyprawy skór i preparowania szkieletów.

Ceny przystępne.

FABRYKA POWIELACZY I DODATKÓW

Werotyn

SP. Z O.O.

WARSZAWA - ŻURAWIA 24a TEL. 8.15.22

PRZYJMUJEMY DO POWIELANIA

WYKONUJEMY

PRECYZYJNE RYSUNKI NA KLISZACH

MATRYCACH

POLECAMY NASZE:

POWIELACZE ROTACYJNE I PŁASKIE/RĘCZNE/

KLISZE FARBY KOREKTORY RYLCE PODKŁADKI I T.P.

CENY FABRYCZNE

ŻĄDAĆ OFERTY

N o t a t k i d l a

p a m i ę c i :

Psiarnia „SPLENDOR“
w Zielonce
A. BRUDNICKIEGO
Warszawa
Krucza 34 m. 20, tel. 8-51-14.